

Ավետիք Իսահակյան

Բանդրա բացե՛ք, ազատ թրոնեմ

Բանդրա բացե՛ք, ազատ թրոնեմ,
Ազա՛տ գոնե մեն – մի օր.
Մութ ժեռերի մարալի հետ
Ընկնիմ մենակ սար ու ձոր:

Վառ արևի շթղքը բալզամ
Անհագ խմեմ ու ծրծեմ.
Անո՛ւշ երգով սիրտըս բանամ
Լալ ու լագուր երկնի դեմ:

Ջառ ու գարբաբ ծաղկանց միջով
Լուռ ծըմակի խորքն ընկնիմ.
Ա՛խ, աղբո՛ւր ջան, քու նանիկով
Գըրկեմ վարդերն ու մեռնիմ...

1897

Երևան